

14.03.19
Илх. 22-а
14.03.2019.

ВСС-15403/18 14.03.2019

ДО СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОТГОВОРИ

от МИРОСЛАВ СТЕФАНОВ ХРИСТОВ- съдия в Районен съд-Силистра
кандидат за заемане на длъжността „Административен ръководител-председател“ на
Районен съд- Силистра

Уважаеми членове на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,

Уважаема г-жо Гяурова- Вегертседер,

Предоставям на Вашето внимание отговорите ми на поставените въпроси от
„Български институт за правни инициативи“, депозиращи във ВСС с вх.№ ВСС-15403/
11.03.2019г. както следва:

1. Мислите ли, че съдът трябва да работи с неправителствени организации и ако „да“ по какви теми и по какъв начин?

Считам, че съдът, в частност Районен съд-Силистра може и трябва да си сътрудничи с неправителствени организации. Те са включени като част от Гражданският съвет от професионални и неправителствени организации към Висшия съдебен съвет и за дейността им са разработени съответните правила. Ползотворно би било сътрудничеството между съда и неправителствените организации, касаещи актуалната към момента тема за прекрояване на съдебната карта на Република България; обсъждане на въпроси, които касаят промени в законодателството и засягащи съдебната власт; обсъждане на социални и обществено значими казуси, както и изследването на мнения на магистрати, свързани с естеството им на работа; провеждане на разяснителни кампании сред обществото, запознаване на хората с техните законни и конституционно закрепени права и задължения и начините по които следва да се изпълняват и упражняват и др. В тази връзка подобно сътрудничество между съда и неправителствените организации не следва по никакъв начин да нарушава независимостта на съда и да възпрепятства неговата дейност.

2. Намирате ли за удачно да се извършва периодична оценка на удовлетвореността от предоставянето на съдебни услуги от съда?

За правилният отговор на този въпрос на първо място следва да се уточни, че съдът не предлага „съдебни услуги“, а осъществява държавновластнически функции чрез правораздавателната си дейност. Тези функции на съда се оценяват по реда на съответните кодекси и закони по които се движи даденото съдебно производство и не

би било редно да бъдат оценявани от различни, извън сочените в тези кодекси и закони лица.

Но, ако се има предвид чрез този въпрос дали следва да бъдат оценявани услугите, които съда предоставя извън неговата правораздавателна дейност, като издаване на свидетелства за съдимост, съдебни удостоверения, издаване на преписи от документи, извършване на справки и др. подобно, то считам, че полезно би било периодичното оценяване, тъй като тази обратна връзка ще позволи на съда да се ориентира в ситуацията и да предприеме мерки за подобряването качеството на тези услуги.

3. Считате ли, че е необходимо да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите и по-специално административните ръководители?

Подкрепям изцяло идеята за изработване на обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите, но считам, че административните ръководители не следва да се третират по различен начин от останалите магистрати. В Правилата за оценка на натовареността на съдиите е предвиден и компенсаторен механизъм за дейността на административните ръководители и техните заместници.

4. Трябва ли ВСС да вземе предвид мнението на административните ръководители, магистратите и обществеността при прекрояването на съдебната карта, включително и при закриване на съдилища?

Прекрояването на съдебната карта е изключително деликатен и сложен процес и при неговото решаване следва задължително да се вземат предвид както мненията на административните ръководители, така и на всички магистрати и обществеността.

5. Трябва ли продължаващото обучение за съдии да стане задължително? Ако да, колко часа годишно следва да бъде?

Смятам, че тази идея не е лоша, тъй като към днешна дата динамиката в правораздаването го налага от само себе си. Аз лично не съм спирал да се самообучавам чрез предлаганите от НИП форми на обучение, които винаги са ми били от полза. А по колко часа годишно трябва да бъде това обучение аз не смея да се ангажирам с категоричен отговор, тъй като това зависи от много фактори.

6. Във Вашата концепция /на стр.10/ казвате, че съдът има действаща медийна стратегия, а на стр.14 отбелязвате, че „следва се повиши допустимата информираност на медиите чрез адекватна медийна стратегия“. В тази връзка планирате ли промяна на сега действащата медийна стратегия в РС-Силистра?

Да, планирам такава промяна, тъй като сега действащата стратегия в Районен съд-Силистра не е актуализирана от доста отдавна и същата следва да бъде приведена в синхрон с приетата от ВСС Комуникационната стратегия на съдебната власт 2014-2020г. В тази връзка следва да отбележа и че по време на изготвянето на концепцията

ми, все още не беше ясно с категоричност дали ще има отпусната бройка за длъжността „Връзки с обществеността“, но след приетото решение на ВСС да се отпусне такава бройка за всеки окръжен съд, която да обслужва и съответните районни съдилища, прилежащи към окръжния съд, то считам, че медийната стратегия на Районен съд-Силистра следва да бъде част от общата стратегия на Окръжен съд-Силистра.

7. На стр.12 от концепцията Ви говорите за увеличаване на делата за принудителни медицински мерки по Закона за здравето. Има ли повтораемост на пациентите? Смятате ли, че съдът може да бъде по-активен участник в целия процес?

Да, в този вид дела често има повтораемост на лицата спрямо които са наложени принудителни медицински мерки по Закона за здравето / неправилно е да се употребява термина „пациенти“ за съда, тъй като те не са пациенти за съда, а лица по принудително действие /.

В този вид съдебни производства съдът бива сезиран от органите на прокуратурата в общия случай, или от органите на болничното заведение в случаите на вземане на мерки за овладяване на спешно състояние на лицето. Тези производства се разглеждат и в двата случая в кратки срокове, като винаги се изслушва становище на участващ психиатър за това дали следва да се назначи съдебно-психиатрична експертиза спрямо лицето за което се иска принудителното действие. Именно тук е и активната роля на съда, който не е длъжен да се съобрази с това становище и съобразно данните и доказателствата по делото преценява дали да назначи такава експертиза или не. На следващо място съдът не е длъжен да се съобрази и дори със заключението на вещото лице- психиатър, като разбира се във всички случаи следва тези му действия да бъдат мотивирани. Предвид строго формалния характер на производството ролята на съда е ясно и строго формулирана и в тази формулировка на закона не виждам колко по-активна би могла да бъде ролята на съда в този вид съдебни производства.

8. Вие сте председател на Етичната комисия към РС-Силистра. Колко сигнала са били изпратени до комисията от както сте неин председател и комисията изпращала ли е уведомления до субектите по чл.312 от ЗСВ и Съдийската колегия на ВСС?

От както съм председател на Етичната комисия към Районен съд-Силистра не са били получавани сигнали срещу магистрати за нарушаване на Етичния кодекс или други нарушения от този вид, съответно и комисията не е изпращала уведомления до субектите в чл.312 от ЗСВ и Съдийската колегия на ВСС.

14.03.2019г.

Гр.Силистра

С УВАЖЕНИЕ:

/ МИРОСЛАВ ПИСТОВ /